

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4444/2561

พนักงานอัยการจังหวัดลำปาง โจทก์ นายชาติชาย สานใจวงศ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเฉพาะคดี พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 157/1, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ซื้เสพเมทแอมเฟตามีนแล้วจำหน่ายร่วมกับพวกที่หลบหนี ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน ชนิดเม็ด 19,802 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 378,858 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 19,800 เม็ด คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 378,824 กรัม ให้แก่สายลับ จำเลยให้การรับสารภาพ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำนวน 19,800 เม็ด และจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำนวน 19,800 เม็ด ดังกล่าวให้แก่สายลับทั้งหมดในคราวเดียว เมทแอมเฟตามีนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเป็นจำนวนเดียวกันจึงเป็นกรรมเดียวกัน ส่วนเมทแอมเฟตามีนอีก 2 เม็ด ที่ค้นพบในห้องพักของจำเลยในภายหลังเป็นเมทแอมเฟตามีนคนละส่วนที่จำเลยกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพ การกระทำของจำเลยก็มีใช่เป็นความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน จำนวน 19,802 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เมทแอมเฟตามีนที่พบในภายหลัง 2 เม็ด จำเลยครอบครองไว้โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลฎีกาย่อมลงโทษจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาเฉพาะคดี พ.ศ.2550 มาตรา 3 เพราะข้อแตกต่างดังกล่าวมิใช่เป็นข้อสาระสำคัญและจำเลยมิได้หลงต่อสู้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1, 102 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 91 ริมเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และวัตถุเม็ดกลมแบนสีเขียว ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน

ครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 3,000,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีนเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 25 ปี และปรับ 1,500,000 บาท ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 25 ปี และปรับ 1,500,000 บาท ฐานเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน รวมโทษทุกกระทงแล้วคงให้จำคุก 50 ปี และปรับ 3,000,000 บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ริมเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ และวัตถุเม็ดกลมแบนสีเขียวของกลาง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่าตามวันเวลาเกิดเหตุ จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ซบซีเสพเมทแอมเฟตามีน โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แล้วจำเลยกับพวก ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 19,800 เม็ด ให้แก่สายลับ หลังถูกจับกุมจำเลยพาเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นห้องพักของจำเลย พบเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ในห้องพักรวมเป็นเมทแอมเฟตามีน 19,802 เม็ด คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยมีความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 19,802 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน 19,800 เม็ด ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า ในชั้นจับกุมจำเลยระบุว่าเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นพบในห้องพัก จำเลยเจตนาไว้เพื่อเสพ ไม่ได้เป็นเมทแอมเฟตามีนจำนวนเดียวกับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยนำไปจำหน่ายให้แก่สายลับ การครอบครองเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ดไว้เพื่อเสพ เป็นการกระทำความผิดอีกกรรมหนึ่งแยกต่างหากจากความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เห็นว่า ในเบื้องต้นต้องวินิจฉัยก่อนว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 19,802 เม็ด หรือ 19,800 เม็ด ปรากฏตามบันทึกการจับกุมระบุว่าเจ้าพนักงานตำรวจให้สายลับล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน จำนวน 10 มัด มัดละ 2,000 เม็ด รวมเป็น 20,000 เม็ด จากนั้นนายชัยณรงค์ หลังจากจับกุมและตรวจนับปรากฏว่าเป็นเมทแอมเฟตามีน 19,800 เม็ด ส่วนอีก 200 เม็ด ไม่ใช่เมทแอมเฟตามีน แต่เป็นวัตถุทรงกลมสีเขียว จึงต้องฟังว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย 19,800 เม็ด เท่านั้น เมื่อจำเลยร่วมกับนายชัยณรงค์จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้สายลับไปทั้งหมด 19,800 เม็ด จึงต้องถือว่าเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ส่วนเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่พบในห้องเช่าของจำเลยในภายหลัง ไม่ปรากฏจากพยานปากใดว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ดไว้เพื่อจำหน่ายด้วย แต่กลับปรากฏจากคำเบิกความของดาบตำรวจ สมเกียรติ ว่าในขณะที่ตรวจค้นที่ห้องเช่าของจำเลย พบเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ในโต๊ะเครื่องแป้ง จำเลยรับว่าเป็นของตนไว้เพื่อเสพ คำให้การของจำเลยที่ตอบดาบตำรวจ สมเกียรติในทันทีที่พบเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด โดยไม่มีเวลาไตร่ตรองมาก่อน ประกอบกับในวันถูกจับกุมจำเลยถูกแจ้งข้อหาเสพเมทแอมเฟตามีนและผลการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะเป็นบวก

จึงฟังได้ว่าเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่ค้นพบภายหลังการล่อซื้อเป็นของจำเลยมีไว้เพื่อเสพ และเป็น
คนละส่วนกับเมทแอมเฟตามีน จำนวน 19,800 เม็ด ที่จำเลยร่วมกับนายชัยณรงค์
มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายหมดไปในคราวเดียวให้แก่สายลับ การกระทำของ
จำเลย จึงไม่เป็นความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 19,802 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายดังที่
ศาลอุทธรณ์พิพากษามา ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น แต่เมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ที่ค้นพบในภายหลังนี้
จำเลยรับว่าเป็นของตนมีไว้เพื่อเสพ จำเลยจึงมีความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 2 เม็ด ไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตด้วย แม้โจทก์จะฟ้องข้อหาว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีน 19,802
เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาฟังได้ว่า เมทแอมเฟตามีนที่
พบในภายหลัง 2 เม็ด จำเลยมีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ดังที่วินิจฉัยมาข้างต้น ศาลฎีกา
ย่อมลงโทษจำเลยฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225
ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 เพราะข้อแตกต่างดังกล่าว
มิใช่เป็นข้อสาระสำคัญและจำเลยมิได้หลงต่อสู้ พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต อีกกระทงหนึ่ง จำคุก 1 ปี คำให้การจำเลยในชั้นสอบสวน
เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน และ
ฐานเป็นผู้ซบเซพเมทแอมเฟตามีนของศาลอุทธรณ์แล้ว เป็นจำคุก 25 ปี 10 เดือน และปรับ
1,500,000 บาท ยกฟ้องความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีน 19,802 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่าย นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อนันต์ วงษ์ประภารัตน์ · ไมตรี สุเทพากุล · กิจชัย จิตธารารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4444/2561>